

Uitgifte

Repertoriumnummer 2018 /
Datum van uitspraak 16 februari 2018
Rolnummer 2017/AH/95
Arrest bij verstek t.a.v. eerste t.e.m. eenentwintigste geïntimeerde

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen

Afdeling Hasselt

Kamer 8

Arrest

19. **B.V.D. NV**, schuldeiser, met maatschappelijke zetel te ,
 20. **N., N.**, schuldeiser, met maatschappelijke zetel te , ,
 21. **T. J. C.**, schuldeiser, met maatschappelijke zetel te ,,
 22. **Me Md.**, advocaat, schuldbemiddelaar;
- vertegenwoordigd door Me Ad2, advocaat.

Het hoger beroep is gericht tegen het vonnis van 17 maart 2017 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

De heer M. en mevrouw V. dienden op 9 februari 2016 op de griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt, een verzoek in tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling.

Op 3 maart 2016 werd er een aanvullend verzoekschrift neergelegd.

Bij beschikking van 21 maart 2016 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt werd het verzoek toelaatbaar verklaard en werd mr. B. C. aangesteld als schuldbemiddelaar.

Aan de heer M. en mevrouw V. werd in deze beschikking bevolen om:

1. in budgetbeheer/begeleiding te gaan bij het OCMW van de gemeente of een CAW;
2. hun huur-, sociale, fiscale en administratieve verplichtingen na te leven;
3. medewerking te verlenen aan de schuldbemiddelaar met verbod belangrijke informatie, goederen of inkomen achter te houden;
4. de voorwaarden van de collectieve schuldenregeling correct na te leven.

Bij vonnis van 17 maart 2017 homologeerde de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt een door de schuldbemiddelaar op 21 februari 2017 neergelegd en op 15 november 2016 opgesteld ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, met o.m. volgende bijzonderheden:

- een duurtijd van 4 jaar;
- een maandelijks bedrag van 432,75 euro om te verdelen onder de schuldeisers;
- de schuldenaren staan zelf in voor het betalen van de maandelijkse huur.

In datzelfde vonnis werd o.m. schuldeiser B. NV buiten de zaak gesteld en vervallen verklaard van het recht om zich te verhalen op de schuldenaren en de personen die voor hen een persoonlijke zekerheid hadden gesteld.

Tegen dit vonnis gaat NV B., schuldeiser, in hoger beroep bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van dit arbeidshof op 20 april 2017.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De vordering van NV B. strekt ertoe:

*“Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren
Het bestreden vonnis 17 maart 2017 genotifieerd aan verzoekster bij gerechtsbrief van 24 maart 2017 ontvangen op 28 maart 2017 door de arbeidsrechter te Antwerpen, afdeling Hasselt, uitgesproken en gekend onder rolnummer 16/56/B zetelend in collectieve schuldenregelingsprocedures dat geacht wordt op tegenspraak te zijn geweest eveneens opzichtens de verstekmakende partijen.
conform artikel 1675 ger wb, integraal te vernietigen en doende wat de eerste rechter had moeten doen:*

- te zeggen voor recht dat ten onrechte een minnelijk plan gehomologeerd werd nu diverse partijen geen kennis hadden van een toelaatbaarheidsnotificatie evenmin als van een vervallende aangifterappel brief door een bemiddelaar NA voorafgaande notificatie van de toelaatbaarheid op verzoek dan van die bemiddelaar*
- te zeggen voor recht dat B. zodra de notificatie bij gerechtsbrief gebeurde alsnog een aangifte kan indienen binnen de wettelijke termijn*
- te zeggen voor recht dat de bemiddelaar voorbarig een homologatie verzocht en de zaak terug naar de eerste rechter te zenden voor hervatting en hernieuwde opdracht daartoe aan de bemiddelaar en de homologatie te vernietigen*
- minstens te zeggen voor recht dat de collectieve schuldenregeling appellante niet tegenstelbaar is en zij haar rechten op haar vorderingsinning buiten de collectieve sr behoudt tov de beide debiteurs.”*

3. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. TEN GRONDE

B. NV voert aan dat zij in het vonnis a quo ten onrechte geacht wordt afstand te hebben gedaan van haar schuldvordering en hierdoor het recht verliest om zich te verhalen op de schuldenaren en de personen die voor hen een persoonlijke zekerheid hebben gesteld.

B. NV benadrukt dat zij nog geen aangifte van schuldvordering heeft kunnen doen, zodat nog niet tot homologatie van de minnelijke aanzuiveringsregeling had mogen overgegaan worden.

De schuldbemiddelaar stelt dat B. NV geen (tijdige) schuldvordering heeft ingediend niettegenstaande zij wel op de hoogte was van de collectieve schuldenregeling van de heer M. en mevrouw V..

Kernvraag is te weten of B. NV al dan niet tijdig een schuldvordering heeft ingediend.

Om hierop te kunnen antwoorden, moet toepassing gemaakt worden van artikel 1675/9, §1, §2 en §3 Ger. W. die als volgt luiden:

“§ 1 Uiterlijk vijf dagen na de uitspraak van de beschikking van toelaatbaarheid moet de griffier deze overeenkomstig artikel 1675/16 ter kennis brengen van :

1° de verzoeker en zijn echtgenoot of de wettelijk samenwonende, onder toevoeging van de tekst van artikel 1675/7 en, in voorkomend geval, zijn raadsman;

2° de schuldeisers en de personen die een persoonlijke zekerheid hebben gesteld onder toevoeging van een formulier van aangifte van schuldvordering, van de tekst van § 2, van dit artikel en van de tekst van artikel 1675/7;

3° de schuldbemiddelaar onder toevoeging van een afschrift van het verzoekschrift en van de als bijlage toegevoegde stukken;

4° de betrokken schuldenaars onder toevoeging van een afschrift van de tekst van artikel 1675/7. Zij worden ervan op de hoogte gebracht dat iedere betaling, vanaf ontvangst van de beschikking, op een door de schuldbemiddelaar daartoe geopende rekening moet worden gestort, waarop alle betalingen aan verzoeker worden gestort. De schuldbemiddelaar stelt de verzoeker in staat doorlopend te worden geïnformeerd over de rekening, de verrichtingen erop en het saldo ervan.

§ 2. De aangifte van schuldvordering moet uiterlijk een maand na toezending van de beschikking van toelaatbaarheid bij de schuldbemiddelaar worden verricht, hetzij bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbericht, hetzij bij aangifte op zijn kantoor met ontvangstbericht gedagtekend en ondertekend door de bemiddelaar of zijn gemachtigde.

Die aangifte omschrijft de aard van de schuldvordering alsmede de verantwoording ervan, het bedrag ervan in hoofdsom, interesten en kosten, de eventuele redenen van voorrang, alsook de procedures waartoe ze aanleiding kan geven.

§ 3. Indien een schuldeiser niet binnen de in § 2, eerste lid bedoelde termijn, aangifte van schuldvordering doet, brengt de schuldbemiddelaar hem bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs ervan op de hoogte dat hij over een laatste termijn van vijftien dagen beschikt, te rekenen van ontvangst van deze brief, om alsnog die aangifte te doen. Indien de aangifte niet binnen die termijn gedaan wordt, wordt de betrokken schuldeiser geacht afstand te doen van zijn schuldvordering. In dat geval verliest de schuldeiser zijn recht om zich te verhalen op de schuldenaar en de personen die voor hem een persoonlijke zekerheid hebben gesteld. Hij herwint dit recht in geval van afwijzing of herroeping van de aanzuiveringsregeling.

De tekst van dit artikel wordt afgedrukt op de brief bedoeld in het eerste lid.”

(eigen onderlijning en vetgedrukt door het hof)

Artikel 1675/16, §2, 1° Ger.W. bepaalt:

§ 2. De volgende uitspraken worden door de griffier bij gerechtsbrief ter kennis gebracht:

1° de beschikking van toelaatbaarheid, bedoeld in artikel 1675/.6;

In casu doet het hof de volgende vaststellingen.

De beschikking van toelaatbaarheid van 21 maart 2016 werd niet binnen de 5 dagen na de uitspraak ervan door de griffie aan B. NV ter kennis gebracht overeenkomstig artikel 1675/9, §1, 2° Ger.W. voornoemd. Dit was klaarblijkelijk het gevolg van het feit dat B. NV niet als schuldeiser opgenomen werd in het verzoekschrift om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.

De schuldbemiddelaar stelt dat hij B. NV wel in kennis heeft gesteld van de collectieve schuldenregeling van de heer M. en mevrouw V., alsook haar verzocht heeft om aangifte van schuldvordering te doen.

Daartoe verwijst hij naar zijn aangetekend schrijven van 7 april 2016 dat als volgt luidt:

“Ik werd bij beschikking van 21.03.2016 van de Arbeidsrechtbank van Hasselt aangesteld als schuldbemiddelaar van:

De heer M. W....

Mevrouw V. A....

Betrokkenen melden mij dat u eveneens schuldeiser bent maar dat u niet werd vermeld in het verzoekschrift.

Aldus werd u niet op de hoogte gesteld van deze procedure collectieve schuldenregeling en daarom laat ik u dit schrijven geworden.

*Als u effectief nog schuldeiser bent, gelieve dan een aangifte van schuldvordering aan mij toe te sturen voor **08.05.2016** per aangetekende brief of tegen ontvangstbewijs op mijn kantoor af te leveren. U kan dit doen door middel van bijgaand formulier.*

Met vriendelijke groeten,

B. C.

Schuldbemiddelaar

Bijlage: beschikking toelaatbaarheid en formulier aangifte van schuldvordering“

(stuk 1 dossier schuldbemiddelaar eigen onderlijning door het hof).

Deze brief volstaat evenwel niet want de kennisgeving van de beschikking van toelaatbaarheid tot de collectieve schuldenregeling moet in toepassing van de artikelen 1675/9, § 1 en 1675/16, §2, 1° Ger.W. door de griffie gedaan worden, hetgeen in casu niet gebeurd is.

Daarenboven ontkent B. NV die brief van 7 april 2016 van de schuldbemiddelaar ontvangen te hebben.

Het klopt dat in het bewijs van aangetekende zending het huisnummer ontbreekt, zodat niet met zekerheid kan gesteld worden dat die brief B. NV heeft bereikt (stuk 1 dossier schuldbemiddelaar).

De email van 15 januari 2018 van de Post geeft daarover trouwens ook geen uitsluitel in zoverre hierin geattesteerd wordt dat de zending werd uitgereikt op 13 april 2016 maar dat een onderzoek naar de levering van de aangetekende zending niet mogelijk is...(stuk 3 dossier schuldbemiddelaar).

Voorts stelt het arbeidshof vast dat de schuldbemiddelaar schuldeiser B. NV, na het verstrijken van 1 maand om aangifte van schuldvordering te doen, niet met een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs op de hoogte heeft gebracht van het feit dat de bank nog een laatste termijn van 15 dagen had, te rekenen vanaf de ontvangst van die brief, om alsnog aangifte van schuldvordering te doen. Dergelijk schrijven ontbreekt immers. Nochtans had de schuldbemiddelaar dat wel moeten doen in toepassing van artikel 1675/9, §3, 1^e lid Ger.W.

De brief van 28 november 2016 van de schuldbemiddelaar kan bezwaarlijk als zo'n ultieme schriftelijke waarschuwing aanzien worden aangezien er geen bewijs voorhanden is dat deze per aangetekende zending met ontvangstbewijs werd verstuurd en ook niet aangetoond wordt dat de tekst van dat wetsartikel op die brief werd afgedrukt, zoals nochtans wel wordt opgelegd in artikel 1675/9, §3, laatste lid Ger.W.

Bovendien had dit schrijven enkel tot doel het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, waarin geen schuldvordering van B. NV werd opgenomen, ter kennis te brengen van de schuldeisers (stuk 2 dossier schuldbemiddelaar).

Het arbeidshof kan dan ook alleen maar besluiten dat de stappen die de hierboven geciteerde wetsbepalingen voorzien om B. NV aangifte van schuldvordering te laten doen niet (correct) gevolgd werden, zodat de bank de kans moet krijgen om dat alsnog te doen en nadien, na eventuele aanpassing van het voorstel minnelijke aanzuiveringsregeling, hierover standpunt in te nemen.

Het vonnis a quo oordeelde dan ook ten onrechte dat B. NV niet binnen de door de wet voorziene termijn een aangifte van schuldvordering had ingediend of er afstand van had gedaan, en mocht B. NV ook niet buiten de zaak stellen noch vervallen verklaren van het recht om zich te verhalen op de schuldenaren en de personen die voor hen een persoonlijke zekerheid hadden gesteld.

Voor het homologeren van de minnelijke aanzuiveringsregeling was het, gelet op de hierboven besproken elementen, tevens te vroeg.

Derhalve wordt het vonnis a quo vernietigd.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Vernietigt het vonnis van 17 maart 2017 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt, behalve wat de ontvankelijkheid van de vordering en de staat van ereloon en kosten van de schuldbemiddelaar betreft.

Opnieuw recht sprekend, verzendt de zaak terug naar de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt teneinde B. NV toe te laten een schuldvordering in te dienen binnen de wettelijke termijnen en de schuldbemiddelaar vervolgens toe te laten een (aangepast) ontwerp van aanzuiveringsregeling op te stellen en ter kennis te brengen aan al de betrokken schuldeisers en schuldenaren teneinde hun akkoord /bezwaren hieromtrent te uiten.

Stelt vast dat aan deze procedure geen gerechtskosten verbonden zijn.

Aldus gewezen door:
, raadsheer,

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt, zitting houdend te Hasselt in openbare terechtzitting van 16 februari 2018 met bijstand van griffier.